

og Alle føle, at vi ere Lemmer paa et Legeme, thi det er, efter min Opfattelse, den skønneste Tanke, der er nedlagt i Grundloven af 5te Juni, at vi Alle ere hinandens Bigemænd, at Mennesket skal have sit Værd, ikke deraf, at han har Penge eller stor Verdom osv., men at vi Alle have vort Værd som Mennesker, at vi Alle, som saadanne, staae lige berettigede overfor hinanden. Jeg er naturligviis ikke blind for, at der i det virkelige Liv gjør sig Forskjel gjældende, og jeg veed ogsaa, at Nester af den gamle Standsinddeling findes endnu; men naar vi gjøre denne Standsinddeling berettiget ved vor Grundlov, saa indvirke vi netop paa disse Forhold i den modsatte Retning af den, hvori vi skulde virke, vi virke til at oprette de Ting, som vi skulde modarbejde. Derved, at vi adstille visse Samfundsinteresser og stille dem i Modsetning til Almuen, virke vi netop til, at Befolkningen skiller sig ad, istedetfor at vi skulde holde den samlet som et Hele. Jeg seer ikke rettere, end at, naar der i Grundloven er optaget Bestemmelser om, at nogle af Landets Beboere skulle have større Indflydelse end andre, har man derved indført en ny Tanke i Grundloven, indført en ny Grundsteen, og det er ikke alene paa Grundloven, den vil have Indflydelse, men den nye Tanke, at der er Forskjel paa Landets Borgere, i Henseende til Rettigheder, vil øve Indflydelse paa mange andre Love end Grundloven; thi i det Dieblis, man har vørt ved Lighedstanken og har indført Ulighed, kan denne Tanke meget let gjøre sig gjældende i en heel Række af Love, som fremtidig kunne komme. Det er endelig blevet anført, at vi vandt Meget ved det nuværende Forslag, og at det navnlig skulde være en Binding, at vi bleve frie for en Valgbarhedsceensus. Det er det vel ogsaa for Endeel; jeg vil sige, at det er en Frihed, som vi derved have faaet, men vi tabe i Lighed, hvad vi vinde i Frihed, og der tabes Betydeligt i Lighed; thi vi have vel Lov til at vælge, hvem vi ville, men de, der skulle vælge, det er dem, der ikke faae Lov til at vælge saaledes, at man kan sige, at Enhver har den samme Stemmeret og Andeel i Landets Bestyrelse. Det er jo sagt, at nu kan en Indsidder, en Huusmand muligviis blive valgt til Landsthingsmand. Ja, den

Mulighed er jo tilstede, og en Huusmand og en Indsidder kan jo blive mange Ting, især naar han kan vente, saa at det kan gjerne være, at det kunde engang i Tiden skee, men jeg betvivler det høiligt. Derfor skal jeg fremhæve, at hvad der i Særdeleshed bevæger mig til at sige Nei i denne Sag, er dette, at der er gjort Indgrib i Lighedsbegrebet, idet der indsættes en ny Tanke, ifølge hvilken store Midler, stort Hartkorn eller store Eiendomme tillægges et saadant Værd for et Menneske, at Den, der er i Besiddelse deraf, forudsættes at have større Indsigt i Landets Anliggender, end Den, der ikke er i Besiddelse deraf, og, fordi Grundloven af 5te Juni 1849 har stillet os Alle lige som Mennesker betragtede, vil jeg altid foretrække denne Grundlov fremfor dette Udkast. Endelig har jeg endnu til Slutning at omtale de Vansteligheder, som skulde være forbundne med at gennemføre Grundloven af 5te Juni 1849. Jeg er naturligviis ikke blind for, at det muligt kunde blive vansteligt, men jeg troer dog ikke, at det vilde være umuligt. Det vilde ikke være umuligt, dersom alle de Mænd, eller en stor Deel af dem, som nu sige Ja til at indskrænke Grundloven af 5te Juni, vilde være med til at gennemføre den uindskrænket; det vilde da ingenlunde være umuligt, skjøndt det kunde vel være, at der kunde gaae nogle Aar endnu hen. Naar det er sagt, at alle de Forhandlinger, som ere blevne førte hidtil, da vilde være overflødige, saa maa jeg dog fremhæve, at Forsatningsstriden har havt sine gode Sider, uagtet der naturligviis kan være Meget tabt ved disse lange Stridigheder. Forsatningsstriden har ikke destomindre sin gode Side, idet den uægtelig har virket vækkende paa en stor Deel af den danske Befolkning, saa at der netop ved den er kommet en stor Mængde Mænd frem, som have faaet Interesse for det politiske Liv og, som det kan haabes, ogsaa fremtidigt ville deeltage i det med den samme Interesse. Dersom man af Frygt for at fortsætte disse Forhandlinger skulde sige Ja til Noget, som man ellers ikke ønskede, skal jeg erindre om, at der er noget Farligt derved. Der er noget Farligt i den Grundsetning, at, fordi Forsatningsstriden har været langvarig og trættende, derfor skulde vi nu give efter; thi